

Tản văn của Tân sinh viên Thư viện 2011 - 2016

HOÀI NGHI ĐẾN TIN TƯỞNG MÃNH LIỆT !!!

Tước vào con đường thư viện là sự lựa chọn cuối cùng của tôi. Sau kì thi đại học tôi biết rằng mình đã rớt và thêm một lần thất vọng nữa khi lần xét tuyển nguyện vọng hai vào ngành sinh của trường Đại học Khoa học Tự nhiên đã thất bại. Hoang mang không biết đi về đâu thì tôi tìm thấy vẫn còn sự lựa chọn đó là ngành thông tin thư viện của trường đại học Sài Gòn và rồi dù muốn hay không tôi đã chọn con đường ấy.

Thư viện ra làm gì? Chẳng lẽ chui rúc trong thư viện với đồng sách đầy bụi? Mình theo nghề này liệu mình có đủ lo cho mình không?... Hàng ngàn câu hỏi cứ như thế luôn khiến tôi trăn trở. Nhưng rồi tôi nhận ra không phải đơn giản mà một ngành lạ lẫm như thư viện lại có những người thầy người cô tận tâm. Quả đúng như vậy suy nghĩ của tôi dường như thay đổi 180 độ khi bắt đầu những tiết học đầu tiên. Vứt bỏ những băn khoăn về con đường mình đang đi liệu có đúng hay không? Tôi đang có một niềm tin rất lạ đối với thư viện, tin rằng một ngày nào đó nhờ có tôi mà thư viện sẽ phát triển và hoàn thiện hơn. Nói như vậy có lẽ quá tự tin và vào khả năng của mình nhưng nếu không có sự tự tin ấy liệu tôi và những người chọn ngành thư viện có xóa bỏ những định kiến và suy nghĩ lạc hậu của mọi người về thư viện không?

Khi công nghệ thông tin càng ngày càng phát triển thì ngành thư viện cũng phát triển với tốc độ nhanh chưa từng có. Đó là điều tất nhiên vì thư viện gắn liền với tri thức nói cách khác thư viện là cầu nối của tri thức với người đọc mà bất cứ tri thức nào cũng có nguồn gốc từ thông tin vì vậy khi công nghệ thông tin phát triển thì tương lai của ngành thư viện càng thêm tươi sáng. Niềm tin của tôi vì thế mà cũng vững chắc hơn.

Nhưng nếu chỉ có tin tưởng thôi thì có lẽ tôi không làm được gì. Tôi cần có một nền tảng kiến thức vững vàng cùng với kĩ năng sống tốt hơn. Không thể ngờ được là chính sự lựa chọn cuối cùng ấy lại đang dần mang lại cho tôi những thứ từ tôi cần và có lẽ còn hơn thế nữa từ những người thầy người cô họ đang dần truyền cho tôi niềm đam mê và hứng thú với công việc này.

Tôi biết con đường phía trước của tôi có lẽ sẽ rất khó khăn nhưng với đam mê và niềm tin mạnh mẽ được truyền lại tôi chắc tôi sẽ hoàn thành tốt chuyến đi trên con đường ấy.

NGÔ TRUNG

Sinh viên Lớp DTV 1011
Khoa Thư viện – Đại học Sài Gòn

DÁM ƯỚC MƠ, DÁM THỰC HIỆN

Ngày tôi đặt bút đăng kí nguyện vọng 2 vào ngành “Khoa học Thư viện” của Trường Đại học Sài Gòn là ngày mà tôi cảm thấy khó khăn và dài nhất trong cuộc đời mình. Tôi chưa bao giờ nghĩ rằng mình sẽ đăng kí ngành học mà chưa bao giờ tôi được nghe nói đến. Thế mà, tôi đã chọn, đã quyết định và đã bước chân vào con đường mang tên Thư viện – một con đường mà tôi đã chắc chắn rằng sẽ rất khó khăn để đi về được đến đích.

Những bước chân đầu tiên của tôi tại Trường Đại học Sài Gòn là những bước chân nặng trĩu sự lo âu và hụt hẫng. Lo âu vì không biết rằng ngành học mà mình đã chọn sẽ như thế nào, tương lai của mình sẽ ra sao khi ra trường và hụt hẫng vì không tìm được tiếng nói chung với gia đình khi ba mẹ tôi biết tôi chọn học ngành Thư viện. Tôi đã phải tốn rất nhiều thời gian cũng như đấu tranh tư tưởng với gia đình để thuyết phục và nhận được sự đồng ý từ ba mẹ. Hơn ai hết tôi hiểu rất rõ sự lo lắng của gia đình đối với quyết định của tôi nhưng tôi sẽ chịu trách nhiệm với bản thân, với những gì mình đã lựa chọn. Và rồi tôi đã dần dần từ bỏ những âu lo và hụt hẫng ban đầu để tập trung sức lực vào việc học. Tôi bắt đầu làm quen với những từ ngữ lạ lẫm: Biên mục, đề mục, hệ thống mục lục... Những từ ngữ quá đỗi mới mẻ ấy dần dần thấm vào đầu tôi và cố gắng tìm một góc nào đó để bám giữ lại. Những điều khác biệt và độc đáo của ngành học dần dần lớn lên cùng tôi qua những bài giảng mới lạ của thầy Nguyễn Minh Hiệp

– người thầy mà tôi cảm thấy vô cùng nỗ lực dù tôi mới chỉ học thầy được một tháng nay. Thầy chính là người đã dắt tôi những bước đầu tiên vào con đường mới lạ và đầy khó khăn này. Tôi như tìm được một sự thay đổi rất lớn trong bản thân và trong những suy nghĩ của mình về ngành học mà mình đã chọn. Đó chính là sự thay đổi về cách nhìn, cách học tập cũng như cách tiếp cận với tri thức một cách hiệu quả và khoa học nhất. Hay đó cũng chính là sự thay đổi về ước mơ, về hoài bão tương lai và về trách nhiệm của bản thân đối với chính nghề nghiệp của mình.

“Dám ước mơ, dám thực hiện” - đây là câu slogan của một kênh truyền hình dành cho giới trẻ mà tôi tâm đắc nhất. Tôi thích nó không chỉ vì nó mang ý nghĩa thể hiện sức mạnh và lòng nhiệt huyết tuyệt vời của tuổi trẻ mà nó còn mang đến cho tôi một niềm tin mạnh mẽ về ngành học thú vị mà tôi “vô tình” chọn được. Tuy tôi không thể thực hiện ước mơ đứng trên bục giảng của mình nhưng tôi có thể “dám ước mơ” một lần nữa mang tri thức đến cho mọi người thông qua con đường mang tên Thư viện. Tri thức của tôi là tri thức khoa học, tri thức của thế giới và tri thức của “công nghệ mới”. Tôi sẽ “dám thực hiện” ước mơ của mình dù cho có khó khăn và chông gai đến đâu vì tôi tin tôi sẽ luôn luôn có sức mạnh và niềm tin mạnh mẽ vào bản thân mình, vào những thầy cô đáng kính và vào ngành học KHOA HỌC THƯ VIỆN.

THÁI THỊ THANH THÚY

Sinh viên Lớp CTV 1011
Khoa Thư viện – Đại học Sài Gòn

TẠI SAO BẠN CHỌN NGÀNH THƯ VIỆN NÀY?

Nếu cuộc đời của con người được ví như một bức tranh thì những quyết định đưa ra sẽ là các gam màu tạo nên bức tranh ấy.

Có lẽ vì lý do đó mà khi đứng trước những lựa chọn lớn lao trong cuộc sống, chúng ta thường trở nên băn khoăn do dự. Không đơn giản như mỗi sáng nghĩ xem hôm nay nên mặc chiếc áo màu gì, việc lựa chọn một con đường để đi – một ngành nghề để theo đuổi là cả vấn đề cần nhiều trăn trở. Cảm giác hoang mang khi đứng trước quyết định đời mình dường như không chỉ của riêng tôi mà còn là tâm lý chung của hầu hết các bạn thí sinh đồng trang lứa khi một mùa tuyển sinh đại học nữa lại bắt đầu. Cũng như các bạn ấy, một quãng thời gian dài tôi đã lo nghĩ rất nhiều về những lối rẽ trước mắt mình. Và khác với đa số các bạn ấy, vì cuối cùng tôi đã được vào học ngành Thư viện Thông tin.

Tôi sẽ kể cho các bạn nghe về câu chuyện của mình – một cô gái kỳ lạ với niềm say mê đọc sách và khát khao được sáng tác hết mình. Cách đây nửa năm, con đường tôi hướng đến vốn không phải là Thư viện. Cách đây nửa năm, tôi chưa từng thật sự quan tâm đến giá trị của những hoạt động thông tin hay khái niệm về các siêu dữ liệu trên máy tính. Thế nhưng cuối cùng, từ vị trí của một độc giả tò mò, rốt cuộc tôi đã quyết định đặt những bước chân đầu tiên vào ngưỡng cửa ngành Thư viện. Tất cả hóa ra chỉ là một

sự tình cờ kỳ lạ đến từ lựa chọn thứ hai để tôi có thêm cơ hội trở thành tân sinh viên. Và như thế, tờ đơn đăng ký nhập học của tôi thay vì chuyển vào một ngôi trường nghệ thuật ở xa nhà, rốt cuộc lại được nộp vào Đại học Sài Gòn, khoa Thư viện. Đôi lúc định mệnh lại có những sự sắp xếp vượt xa dự tính ban đầu của con người, chỉ cần một lựa chọn ngẫu nhiên đã có thể thay đổi số phận từ một người bình thường thành vĩ nhân hay tỷ phú, thì có lẽ không gì đáng kinh ngạc khi nó khiến con đường trước mặt một thanh niên mở ra theo hướng khác hoàn toàn.

Từ hôm nhận được giấy báo trúng tuyển, tôi chính thức trở thành tân sinh viên Khoa học Thư viện, đồng thời những nỗi âu lo cũng vồn vã tăng lên từng ngày theo cấp số nhân. Tôi đắn đo không biết liệu mình có thể trụ được bao lâu ở một ngành học mà bản thân chưa hiểu rõ và cũng chưa thật sự có đam mê. Tôi lo lắng về một ngày nào đó, sự buồn tẻ nơi những giá sách đầy bụi có làm tôi chán chường khi đem so sánh với con đường lẽ ra mình đã chọn hay không. Và hơn hết, tôi không chắc đây sẽ là nơi để rèn giũa bản thân vững vàng hơn trên con đường học vấn hay chỉ là một chỗ “ngồi tạm” đợi chờ cơ hội khác đến với mình. Rất nhiều những dấu chấm hỏi xoay tròn quanh bước chân rụt rè của tôi ngày đầu tiên bước đến giảng đường. Cũng vào chính ngày hôm đó, Thầy Nguyễn Minh Hiệp đã là người thay đổi toàn bộ những suy nghĩ tiêu cực ấy trong tôi, tiếp thêm niềm tin và thổi bùng ngọn lửa nhiệt huyết đang ảm náu. Thầy đã nói rất nhiều về tư duy công nghệ mới, về hướng phát triển của ngành Thư viện Việt Nam trong tương lai, và cả về những hoài bão sẽ đào tạo được một lớp người trẻ để tiếp bước các Thầy, Cô – những người cán

bộ Thư viện mẫn cán đi trước. Tôi đã suy nghĩ rất nhiều về những lời nói ấy và cả về những bài giảng tâm huyết của Thầy trong các buổi học sau, rồi tôi chợt giật mình nhận ra rằng, có điều gì đó nơi bản thân đã được dịp đổi thay. Tôi trưởng thành hơn trong suy nghĩ, đủ để nhận thức những băn khoăn vụn vặt buổi đầu đã biến mất, nhường chỗ cho niềm đam mê học hỏi và khát khao được tìm hiểu nhiều hơn về ngành Thư viện Thông tin. Tôi hào hứng kể cho những người bạn thời phổ thông của mình nghe về con đường vừa mở ra trước mắt, tôi tò mò tìm kiếm thêm những hình ảnh, thông tin về ngành Thư viện mỗi khi có dịp làm thuyết trình ... Và giờ tôi có thể khẳng định một cách tự hào rằng bản thân đã thực sự yêu mến ngành học mà

mình lựa chọn, tin chắc rằng tôi sẽ nỗ lực theo được niềm đam mê ấy cho đến cuối đường. *Còn bạn thì sao? Bạn có can đảm tiếp tục bước trên con đường mình đã chọn hay không?*

Nếu cuộc đời của con người được ví như một bức tranh thì những quyết định đưa ra sẽ là các gam màu tạo nên bức tranh ấy. Và một bức tranh chỉ thật sự đẹp khi người họa sĩ biết khéo léo xếp đặt những màu sắc trong tay mình bằng tất cả sự đam mê và nhiệt huyết mà thôi!...

CHUNG THÚY QUỲNH

Sinh viên Lớp CTV 1011
Khoa Thư viện – Đại học Sài Gòn

Tân sinh viên Thư viện đang học Học phần đầu tiên “Cơ sở khoa học thông tin và thư viện – Foundations of Library and Information Science”